

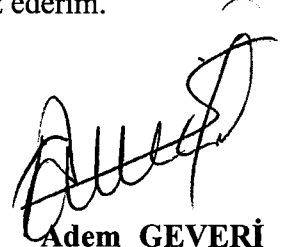

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 4981
Tarih : 11.07.2017

15533

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Adalet Bakanı Sayın** tarafından Anayasa'nın 98. ve İktüzük'ün 99. maddesi gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Adem GEVERİ
Van Milletvekili

BM Çocuk Hakları Komitesi, tüm cinsel şiddet biçimlerinin, fiziksel güç kullanılsın ya da kullanılsın, çocuklar için psikolojik açıdan bozucu, sömürücü ve travmatik olduğunu kabul etmektedir. Türkiye şu anda çocuk hakları ve çocuğa karşı işlenen cinsel suçlarla mücadele açısından mevcut yasalarının ve imzaladığı uluslararası sözleşmelerin gereklerini yerine getirmemektedir. Oysa çocuk istismarını engellemek ve çocuklara yönelik tam bir koruma sağlamak devletlerin yasal olduğu kadar idari, denetim ve eğitimsel sorumluluğundadır.

Cezaevlerindeki mahkûm sayısındaki artış her geçen gün artmaktadır. 2005 yılında 55.870 olan mahpus sayısı, Nisan 2016'ya geldiğimizde 187.609'a yükselmiştir. Bu rakamlara bakıldığında her ay 1.000 kişiden fazla artış olduğu görülmektedir. Son dönemde yaşanan gelişmeler göz önüne alındığında bu sayının çok daha yüksek olduğu görülecektir.

Çocuk mahkûmlar açısından bakıldığında hapishanelerdeki resim daha korkunç bir hal almaktadır. 2011 yılı verilerine göre 18 yaş altı çocukların %68,6'sı hapishaneden tahliye olduktan bir yıl sonra suça karıştıkları gözlemlenmektedir. Özellikle tutuklu çocuk sayısındaki artış ile birlikte hapishane ortamındaki sağlıksız koşullar ile birlikte çocukların tutuklu bulundukları alanlarda cinsel tacize maruz kalmaları ve suça teşvik edilmeleri konuyu daha da korkunç hale getirmektedir.

2015 yılında kamuoyuna yansıyan Muğla E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda tutuklu dört çocuğa işkence yapıldığına ve cinsel saldırıda bulunulduğuna ilişkin Başbakanlık İnsan Hakları Kurumu (İHAK) tarafından bir araştırma yapılmış ve rapor yayınlamıştı. Bu raporda; *"Böyle bir kontrol mekanizması çocukların mahremiyeti açısından başlı başına tartışılır olmakla birlikte bu yöntemle cinsel saldırı fiillerinin veya vücudun bazı bölgelerindeki fiziksel şiddet emarelerinin tespiti mümkün değildir. Ayrıca, bu yöntemle manevi cebir, henüz fiziksel şiddet aşamasına varmayan baskılar da tespit edilemeyecektir"* denmektedir. Bu tespit, cezaevlerindeki korkunç durumun boyutunu gözler önüne sermektedir.

Son olarak Çocuk İstismarıyla Mücadele Derneği'nin (ÇİMDER) Şakran Çocuk Cezaevi raporunun kamuoyu ile paylaşılması, Adalet Bakanlığı tarafından, OHAL gerekçesiyle yasaklandı. Söz konusu raporun kamuoyu ile paylaşılmasının yasaklanması cezaevlerinden durumun iyiye doğru değil kötüye doğru gidildiğini göstermektedir. Hükümet, tutuklu çocukları hayata kazandırmak ve öncelikli olarak içinde bulundukları cezaevi şartlarını iyileştirici politikalar üretmek yerine, sorunu görmezden gelmekte ve yeni cezaevleri inşa etmekte, yeni baskı yöntemleri geliştirmektedir.

Bu bağlamda;

- 1- Cezaevlerindeki tutuklu çocuklara yönelik olarak işkence ve tacize konu olan şu ana kadar kaç vaka soruşturma konusu olmuştur?
- 2- Bu vakalarla ilgili olarak sorumluluğu bulunan görevli ve yetkili kişilerin belirlenmesi ve haklarında gereken yasal işlemlerin uygulanması konusunda adli ve idari bir soruşturma başlatılmış mıdır?
- 3- ÇİMDER raporunun açıklanmasının OHAL gerekçesi ile yasaklanmasının gerekçesi nedir?